

Ács, 1908. november 29. – Budapest, 2004. december 9.

Kisparaszti családban született. 1921 és 1925 között a Győri Állami Főreálgymnázium bejáró diákja, majd 1932–1933-ban a téli gazdasági iskolában aranykalászos jelvényt szerzett. Legénykorában apja gazdaságában dolgozott, a téli hónapokban a helybeli cukorgyárban vállalt időnőmunkát. Megválasztották a helyi református ifjúsági szervezet titkárává, később a Keresztyén Ifjúsági Egyesület lapjának munkatársa és az országos vezetőség tagja lett. 1931-től tagja a Független Kisgazdapártnak, a párt helyi szervezetének titkára. Az 1930-as évek közepén megismerkedett Dobi Istvánnal, akivel a kisgazdapárt Komárom vármegyei szervezetében együtt dolgoztak. Az 1935. évi képviselő-választásokon részük volt abban, hogy Cseh-Szombathy László ellenzéki programmal bekerült a parlamentbe. 1936 és 1939 között többszöri behívással katona. Első írásai a Független Kisgazdában, a kisgazdapárt hetilapjában jelentek meg, később főként ellenzéki napilapokban publikált. 1937-től a Kis Újság külső, 1939-től belső munkatársa. 1941-ben a Magyar Parasztszövetség megalakulásakor Dobi Istvánnal együtt országos szervezőtitkárrá választották. A háború alatt részt vett a németellenes függetlenségi mozgalomban. 1941-ben szoros kapcsolatba került a Györffy-kollégiumban tevékenykedő baloldali egyetemistákkal. 1942. március 15-én jelen volt a Petőfi-szobornál szervezett tüntetésen és együtt koszorúzott Bajcsy-Zsilinszkyvel. 1943-ban részt vett a szárszói konferencián. 1944-ben, a német megszállás alatt illegalitásba vonulva tevékenykedett az ellenállási mozgalomban. 1945. június 24-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945. augusztus 20-án beválasztották az FKGP Országos Intéző Bizottságába. Közben Képes Gézával megszervezte, és 1945 májusától vezette a Falurádió adásait. 1945. november 4. és 1949. április 12. között az előbb Fejér és Komárom megyei választókerületben nemzetgyűlési, majd az FKGP országos listáján megválasztott országgyűlési képviselő. 1947. szeptember 12-étől az FKGP PB póttagja volt. 1949 januárjától 1971-ig a Szabad Föld főmunkatársa. Bábolna történetének megírásáért és az üzemi lapban kifejtett újságírói tevékenységéért aranydiplomát kapott.